

HOLY TRINITY GREEK ORTHODOX CATHEDRAL

ΙΕΡΟΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

My beloved parishioners and friends,

The beautiful season of Fall has arrived. The air has cooled, the leaves are changing, and our lives slowly return to the rhythm of our Cathedral's ministries and activities. After the summer pause, we are now rejoicing that our liturgical services, youth programs, educational ministries, fellowship groups, and cultural activities are in full swing. Our Holy Trinity Cathedral is alive and vibrant, filled with the voices of children in Sunday School, the prayers of the faithful in worship, the fellowship of our seniors, the dedicated work of our organizations, and the strong presence of our parish family. This is a season of renewal, a season of thanksgiving, and a season of growth for all of us who make up the Body of Christ here in our Cathedral.

The month of October holds special meaning in the life of the Church and in the life of our Hellenic heritage. On the first day of the month,

the Orthodox Church celebrates the feast of the Holy Protection of the Theotokos. The origins of this feast reach back to the tenth century in the city of Constantinople, the Queen of Cities. At that time, the capital of the Byzantine Empire was often under attack from foreign invaders, and the faithful continually turned to God for help.

On one such occasion, during an all-night vigil at the Blachernae Church, Saint Andrew the Fool for Christ lifted his eyes and saw a wondrous vision. The Mother of God appeared above the faithful, surrounded by heavenly angels and saints. She stretched out her veil, her omophorion, over the congregation as a sign of her unfailing protection and intercession. The faithful were comforted, encouraged, and strengthened in their struggle. The city was spared, and the event was remembered as a divine intervention through the prayers of the Theotokos.

This feast was established to commemorate that miraculous appearance of Panagia and to honor her role as the Protectress of all Christians. Over the centuries, it has grown to become one of the beloved feasts of the Orthodox Church. Yet, in Greece, the celebration was later transferred from October 1st to October 28th. Let's see why this happened.

The Church of Greece made the decision to transfer the feast after the historic events of World War II. On October 28, 1940, Greece was called to rise against the Axis powers. On that morning, the Italian ambassador demanded that Greece surrender and allow occupation. The answer of the Greek government and of the Greek people was a resounding "OHI" or "No." That day marked the beginning of a long and heroic struggle. The Greeks, though few in number, lacking weapons, supplies, and resources, stood with courage and faith. Against all odds, they stopped the mighty Italian army, pushing them back into Albania. Soon after, the Germans entered the war against Greece, and the suffering of the nation became immense. Yet, the resistance of the Greeks at that crucial moment of history delayed the Axis powers and changed the course of the war. Many historians affirm that the stand of Greece gave precious time to the Allies and eventually contributed to the salvation of Europe.

The Church of Greece saw clearly that this victory and endurance of the Greek people was not only a military or political achievement but, above all, a spiritual one. The faith of the nation, their prayers, and the protection of the Panagia were evident everywhere. The Greek soldiers and the entire population felt the strong presence of the Mother of God. They called upon her as their General, their Leader, their Protectress. Therefore,

in gratitude and thanksgiving, the feast of the Protection of the Theotokos was moved to coincide with OHI Day, October 28th, so that the spiritual and national dimensions would be united forever.

OHI Day is now a national holiday in Greece and throughout the Greek world. It is not simply a day of patriotic pride, but a reminder of the sacrifices and courage of a people who placed their trust in God. The Greeks of that generation had limited material resources. They were outnumbered and outgunned. They lived in dire poverty, still recovering from earlier wars and struggles. Yet they endured, and they endured because of their faith. They endured because of their love for freedom. They endured because of the protection of the Theotokos, who has always been the Patroness and Protectress of the Hellenic Nation.

For us, members of the Greek Orthodox Church, whether we were born in Greece, have Greek descent, or are not of Greek descent but have adopted Orthodoxy, this heritage belongs to us. We should take pride in belonging to the Greek Orthodox Archdiocese, which falls under the Ecumenical Patriarchate of Constantinople. We are carriers of the original Christian tradition, the pure faith of Jesus Christ, handed down from the Apostles, lived through the centuries of the Byzantine Empire, and preserved faithfully to this day. Our Mother Church, the Ecumenical Patriarchate, has kept this treasure alive despite many difficulties and persecutions. To this very day, the light of Orthodoxy shines from Constantinople to the entire world, including here in the United States. It is our blessing and our responsibility to receive this gift and to live it with faith and gratitude.

S AIN LITE IN THE STREET IN TH

The month of October also brings us to the commemoration of one of the greatest saints of our Church, Saint Demetrios the Great Martyr of Thessalonica, celebrated on October 26th. Saint Demetrios lived in the early fourth century during the persecutions of the Roman Emperor Galerius. He was a young officer in the Roman army, known for his courage, nobility, and faith in Christ. When ordered to persecute Christians, he refused. Instead, he proclaimed his faith openly, encouraged others, and even converted many to Christianity. For this, he was arrested and eventually executed in the year 306. His martyrdom inspired countless believers, and his memory has been honored ever since. The city of Thessalonica built a great basilica in his name, which still stands today as a center of pilgrimage. His relics, which are a source of miracles and healing, remain in the church, continuing to strengthen the faithful.

Beyond his martyrdom, Saint Demetrios has been seen as a special protector of Thessalonica. This was made especially clear in modern times on October 26, 1912.

On that day, after centuries of Ottoman occupation, Thessalonica was liberated by the Greek army during the Balkan Wars. The victory came without the destruction and bloodshed that could have happened. The people of Thessalonica attributed this miraculous liberation to the intercessions of their patron saint, whose feast day it was. Thus, once again, the hand of God and the prayers of His saints were shown to be guiding history.

My dear brothers and sisters,

As we celebrate these historic feasts and events, let us also turn our eyes to the present and to our own Cathedral family. I want to make a heartfelt plea to all of you, especially to parents and grandparents. **Bring your children to Church every Sunday**. Bring them to receive the greatest nourishment possible, the Holy Communion, the most precious Body and Blood of our Lord and Savior Jesus Christ. Bring them to Sunday School and to our youth programs. Here they will find not only knowledge, but faith, love, and a community that embraces them.

We are blessed with dedicated youth advisors, counselors, and teachers who give their time and talents to serve our young people. They love our children and want them to grow strong in the Orthodox faith. Every Sunday, I am encouraged to see many young faces in Church, including new families and visitors. **This shows that our Cathedral is alive and growing**. We are on the right path, the path of Orthodoxy that illumines the world.

<u>I will never cease to remind you: entrust yourselves and your children to God and to His Church.</u> The world we live in is a dangerous place. It is filled with temptations, traps, and spiritual dangers that threaten the souls of our youth. No amount of worldly success, education, or security can guarantee their salvation. Only Christ can save us. Only His Body, the Church, can nurture us in the truth and lead us to eternal life. In this life and in the life to come, there is no greater treasure.

I wholeheartedly pray that the abundant grace of God may be upon you and your families. May Panagia, our Protectress, cover you with her holy veil. May Saint Demetrios and all the saints intercede for you. May your homes be filled with faith, love, health, warmth, and success in all good things. And above all, may we see one another in Church every Sunday, united with our Lord through Holy Communion and united with each other in the bond of love.

With love in the Lord,

+ orchan Christof. O. kounide

Archimandrite of the Ecumenical Throne Christoforos Oikonomidis, Presiding Priest Αγαπητοί μου ενορίτες και φίλοι,

Ο Οκτώβοιος και η όμοοφη και ευλογημένη εποχή του Φθινοπώοου έφθασε ξανά. Ο αέρας έχει δοοσίσει, τα φύλλα των δέντοων αλλάζουν χοώμα και πέφτουν, και η ζωή εδώ στην Ενορία μας έχει επιστοέψει στους κανονικούς ουθμούς της. Όπως η φύση ανανεώνεται μέσα στον κύκλο του χοόνου, έτσι και εμείς, με την έναοξη του νέου εκκλησιαστικού και κατηχητικού έτους, μπαίνουμε ξανά στον ευλογημένο ουθμό της Θείας Λατοείας, της κατήχησης, της κοινωνίας και της προσφοράς.

Ύστερα από την παύση και την ηρεμία του καλοκαιριού, χαιρόμαστε καθώς βλέπουμε τον Καθεδρικό μας Ναό να ξαναγεμίζει. Οι Θείες Λειτουργίες, τα κατηχητικά σχολεία, τα νεανικά προγράμματα, οι ομάδες μελέτης και οι πνευματικές συντροφιές, οι πολιτιστικές και κοινωνικές δραστηριότητες, όλα αποκτούν νέα ζωντάνια. Ο

Ναός μας γεμίζει κάθε Κυριακή από τις φωνές των παιδιών μας, από τις προσευχές των πιστών, από την αγάπη και τη σοφία των ηλικιωμένων μας, και πάνω από όλα από την παρουσία και τη συμμετοχή όλης της ενοριακής μας οικογένειας. Είναι εποχή ανανέωσης, εποχή ευχαριστίας, εποχή καρποφορίας για όλους μας που αποτελούμε το Σώμα του Χριστού εδώ, στην Αγία Τριάδα.

Ο μήνας Οκτώβοιος έχει ξεχωοιστή σημασία τόσο στη ζωή της Εκκλησίας όσο και στη ζωή του Γένους μας. Την πρώτη μέρα του μήνα, η Ορθόδοξη Εκκλησία εορτάζει την Αγία Σκέπη της Υπεραγίας Θεοτόκου. Η αφετηρία της εορτής αυτής φθάνει ως τον 10ο αιώνα, στην Κωνσταντινούπολη, τη Βασιλίδα των πόλεων. Τότε, η πρωτεύουσα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας δεχόταν συχνά επιθέσεις από εχθρούς, και οι πιστοί στρέφονταν διαρκώς στον Θεό ζητώντας τη βοήθειά Του.

Κατά τη διάρκεια μίας αγουπνίας στον Ναό των Βλαχερνών, ο Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν σαλός, είδε ένα θαυμαστό όραμα. Η Παναγία εμφανίστηκε επάνω από το

εκκλησίασμα, περιβαλλόμενη από αγγέλους και αγίους. Άπλωσε τον μαφόριό της, το ιερό της πέπλο, πάνω από τον λαό ως σημείο της προστασίας και της μεσιτείας της. Οι πιστοί ανακουφίστηκαν, ενισχύθηκαν και πήραν κουράγιο στον αγώνα τους. Η πόλη σώθηκε, και το γεγονός καταγράφηκε ως θεία επέμβαση μέσω της προσευχής της Θεοτόκου.

Η Εκκλησία καθιέφωσε αυτή την εοςτή για να τιμήσει το θαύμα και τον ςόλο της Παναγίας ως Σκέπη και Προστάτςια όλων των χριστιανών. Στην Ελλάδα όμως, η εοςτή μεταφέςθηκε αργότεςα, από την 1η Οκτωβςίου στην 28η του ίδιου μήνα. Η Εκκλησία της Ελλάδος έλαβε αυτή την απόφαση μετά τα ιστοςικά γεγονότα του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Στις 28 Οκτωβςίου 1940 η Ελλάδα κλήθηκε να αντισταθεί στις δυνάμεις του Άξονα. Εκείνο το πρωινό ο Ιταλός πρέσβης απαίτησε την παράδοση και την κατοχή της χώρας. Η απάντηση της ελληνικής κυβέςνησης και του λαού ήταν ένα ηχηρό «ΟΧΙ». Έτσι άρχισε ένας μακούς και ηρωικός αγώνας. Ο ελληνικός στρατός, μικρός σε αριθμό και χωρίς επαρκή εφόδια, στάθηκε με θάρρος και πίστη. Εναντίον κάθε προσδοκίας σταμάτησε την πανίσχυση ιταλική επίθεση και την απώθησε στην Αλβανία. Σύντομα μπήκαν στον πόλεμο και οι Γερμανοί, και τα δεινά πολλαπλασιάστηκαν. Παρ΄ όλα αυτά, η αντίσταση των Ελλήνων εκείνη την κρίσιμη στιγμή καθυστέρησε τα σχέδια του Άξονα και άλλαξε την πορεία του πολέμου. Πολλοί ιστοςικοί τονίζουν ότι η στάση της Ελλάδος χάρισε πολύτιμο χρόνο στους Συμμάχους και συνέβαλε τελικά στη σωτηρία της Ευρώπης.

Η Εκκλησία της Ελλάδος είδε καθαφά ότι η νίκη και η αντοχή του λαού μας δεν ήταν μόνο στρατιωτικό ή πολιτικό κατόρθωμα, αλλά κυρίως πνευματικό. Η πίστη του Έθνους, οι προσευχές του, η σκέπη της Παναγίας ήταν παρόντα σε κάθε βήμα. Οι στρατιώτες και ολόκληρος ο λαός ένιωθαν την ισχυρή παρουσία της Θεοτόκου. Την αποκαλούσαν Στρατηγό και Προστάτιδα. Έτσι, σε ευγνωμοσύνη, η εορτή της Αγίας Σκέπης μεταφέρθηκε

στην 28η Οκτωβοίου ώστε να συμπέσει με την Εθνική Επέτειο και να μείνει για πάντα συνδεδεμένη η πνευματική με την εθνική διάσταση.

Η 28η Οκτωβοίου, το λεγόμενο ΟΧΙ, είναι σήμερα εθνική γιορτή σε όλο τον Ελληνισμό. Δεν είναι μόνο μέρα πατριωτικής υπερηφάνειας, αλλά και υπενθύμιση των θυσιών ενός λαού που εμπιστεύτηκε τον Θεό. Οι Έλληνες τότε δεν είχαν μέσα, δεν είχαν πλούτη, δεν είχαν αριθμητική υπεροχή. Είχαν όμως πίστη, αγάπη για την ελευθερία και την προστασία της Παναγίας. Γι' αυτό άντεξαν, γι' αυτό νίκησαν, γι' αυτό έγραψαν ιστορία.

Εμείς οι Έλληνες Ορθόδοξοι, είτε γεννηθήκαμε στην Ελλάδα είτε καταγόμαστε από εκεί, είτε προερχόμαστε από άλλες ρίζες αλλά υιοθετήσαμε την Ορθοδοξία, είμαστε κληρονόμοι αυτής της παρακαταθήκης. Ανήκουμε στη Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, στο Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως, και φέρουμε μέσα μας τη γνήσια παράδοση του Χριστιανισμού. Η Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως διατήρησε αυτόν τον θησαυρό ζωντανό μέσα στους αιώνες, παρά τις δυσκολίες και τους διωγμούς. Μέχρι σήμερα, το φως της Ορθοδοξίας λάμπει από την Πόλη σε όλο τον κόσμο, φθάνοντας και εδώ, στις Ηνωμένες Πολιτείες. Είναι δώρο και ευθύνη μαζί να παραλάβουμε αυτό το φως και να το ζήσουμε με πίστη και ευγνωμοσύνη.

Ο Οκτώβοιος μας φέρνει και τη μνήμη ενός μεγάλου Αγίου, του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτου, στις 26 του μήνα. Ο Άγιος Δημήτριος έζησε στις αρχές του 4ου αιώνα, στα χρόνια των διωγμών του αυτοκράτορα Γαλερίου. Ήταν νέος, αξιωματικός του ρωμαϊκού στρατού, γνωστός για την ανδρεία και την πίστη του. Όταν του ζητήθηκε να πολεμήσει τους χριστιανούς, εκείνος αρνήθηκε και ομολόγησε τον Χριστό. Συνελήφθη και μαρτύρησε το 306. Η θυσία του έγινε πηγή δύναμης για τους πιστούς. Στη Θεσσαλονίκη υψώθηκε προς τιμήν του μεγαλοπρεπής ναός, όπου φυλάσσονται τα λείψανά του, θαυματουργά και μυροβλύζοντα.

Η πόλη της Θεσσαλονίκης τον αισθάνεται πάντοτε ως προστάτη της. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα στις 26 Οκτωβρίου 1912, όταν η Θεσσαλονίκη ελευθερώθηκε από την οθωμανική σκλαβιά την ίδια μέρα της γιορτής του. Ο λαός είδε σε αυτή τη σύμπτωση το χέρι του Θεού και την πρεσβεία του Αγίου

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Καθώς γιοοτάζουμε αυτές τις μεγάλες μνήμες, εοοτές και επετείους, ας στοέψουμε τα μάτια και στη δική μας ενοοιακή οικογένεια. Σας παρακαλώ με όλη μου την καρδιά, ιδιαίτερα γονείς και παππούδες: φέρτε τα παιδιά σας κάθε Κυριακή στην Εκκλησία. Φέρτε τα να κοινωνήσουν το Σώμα και Αίμα του Χριστού, τη σπουδαιότερη τροφή. Φέρτε τα στο Κατηχητικό Σχολείο και στα νεανικά μας προγράμματα. Εκεί θα βρουν όχι μόνο γνώση, αλλά πίστη, αγάπη και μια οικογένεια που τα αγκαλιάζει.

Είμαστε ευλογημένοι με δασκάλους και συμβούλους νεολαίας που αγαπούν τα παιδιά μας και θέλουν να τα δουν να μεγαλώνουν σωστά, μέσα στην Εκκλησία και την αγκαλιά του Θεού. Κάθε Κυριακή χαίρομαι να βλέπω νέα πρόσωπα, νέες οικογένειες, επισκέπτες. Αυτό δείχνει ότι η Ενορία μας είναι ζωντανή, αναπτύσσεται, και προοδεύει. Βρισκόμαστε στον δρόμο της Ορθοδοξίας που φωτίζει τον κόσμο.

Και δεν θα σταματήσω να σας λέω: εμπιστευθείτε τον εαυτό σας και τα παιδιά σας στον Θεό και στην Εκκλησία Του. Ο κόσμος που ζούμε είναι γεμάτος κινδύνους, πειρασμούς, παγίδες. Καμία κοσμική επιτυχία δεν εξασφαλίζει τη σωτηρία. Μόνο ο Χριστός σώζει. Μόνο η Εκκλησία Του μάς οδηγεί στην αλήθεια και στην αιώνια ζωή.

Εύχομαι ολόψυχα η χάρη του Θεού να σκεπάζει εσάς και τις οικογένειές σας. Η Παναγία μας, να σας καλύπτει και να σας σκεπάζει πάντοτε. Ο Άγιος Δημήτριος και όλοι οι άγιοι να πρεσβεύουν για σας. Τα σπίτια σας να είναι γεμάτα με πίστη, αγάπη, υγεία και κάθε αγαθό. Και πάνω από όλα, να συναντιόμαστε κάθε Κυριακή στην Εκκλησία, να ενωνόμαστε με τον Χριστό στη Θεία Κοινωνία και μεταξύ μας με τον δυνατό δεσμό της αγάπης που πηγάζει από τον Θεό.

π. Χοιστοφόρος Οικονομίδης

Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου, Ιερατικώς Προϊστάμενος

+ dexileteiorog. Orunusii